A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2014. november 6.*

„Közösségi védjegy — Egy hullámvonalat ábrázoló közösségi ábrás védjegy bejelentése — Feltétlen kizáró ok — Megkülönböztető képesség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja — Használat révén szerzett megkülönböztető képesség hiánya — A 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése — A 207/2009 rendelet 76. cikke — A 207/2009 rendelet 75. cikke”

A T-53/13. sz. ügyben,

a **Vans, Inc**. (székhelye: Cypress, Kalifornia [Amerikai Egyesült Államok], képviseli: M. Hirsch ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: Ó. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM ötödik fellebbezési tanácsának egy hullámvonalat ábrázoló ábrás megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmével kapcsolatban 2012. november 14-én hozott határozata (R 860/2012-5. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: A. Dittrich elnök, J. Schwarcz és V. Tomljenović (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. január 31-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2013. május 7-én benyújtott ellenkérelmére,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárultáról való értesítést követő egy hónapos határidőn belül nem kérték tárgyalás tartását, és ennélfogva az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy döntött, hogy eljárási szabályzatának 135a. cikke értelmében az ügy elbírálására szóbeli szakasz nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet[1] *[omissis]*

A felek kérelmei

7 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a megtámadott határozatot teljes egészében helyezze hatályon kívül és az ügyet utalja vissza a fellebbezési tanács elé;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

8 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről *[omissis]*

A többek között a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított, első jogalapról [omissis]

12 Emlékeztetni kell arra, hogy miként az az ítélkezési gyakorlatból következik, a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése szerint, az OHIM védjegyelbírálóinak és fellebbezési tanácsainak a tényeket hivatalból vizsgálniuk kell. Ebből következik, hogy az OHIM illetékes szervezeti egységei határozataikat olyan tényekre is alapíthatják, amelyekre a kérelmező nem hivatkozott (2014. január 23-i Novartis kontra OHIM [CARE TO CARE] ítélet, T-68/13, EU:T:2014:29, 22. pont; lásd még ebben az értelemben: 2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet, C-25/05, EBHT, EU:C:2006:422, 50., 51. és 54. pont). Ezenkívül, az állandó ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az OHIM megsérti a 207/2009 rendelet 76. cikkét, ha nem veszi figyelembe a felperes által megfelelő időn belül előterjesztett érveket vagy bizonyítékokat (lásd ebben az értelemben: 2005. november 9-i Focus Magazin Verlag kontra OHIM – ECI Telecom [Hi FOCuS] ítélet, T-275/03, EBHT, EU:T:2005:385, 43. pont; 2006. július 10-i La Baronia de Turis kontra OHIM – Baron Philippe de Rothschild [LA BARONNIE] ítélet, T-323/03, EBHT, EU:T:2006:197, 68. pont).

13 A jelen ügyben, érvelésében a felperes lényegében két kifogást terjeszt elő, az elsőt a fenti 10. pontban említett bizonyítékok megfelelő vizsgálatának hiányával, a másodikat pedig az indokolás hiányosságaival kapcsolatban.

14 Az első kifogást illetően, amely a fenti 10. pontban említett bizonyítékok megfelelő vizsgálatának hiányára vonatkozik, először is hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott határozatból egyáltalán nem az derül ki, hogy a fellebbezési tanács ne vett volna figyelembe valamely, a felperes által előterjesztett érvet vagy bizonyítékot.

15 Másodszor, ami a felperes által a 2012. január 27-i észrevétel 5. és 6. mellékletében előterjesztett iratokat illeti, hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott határozat 14–16. pontjából az derül ki, hogy a fellebbezési tanács azokat figyelembe vette, és elutasította. A megtámadott határozat 16. pontjából konkrétan az derül ki, hogy a fellebbezési tanács átvette az ítélkezési gyakorlat (lásd: 84. pont, alább) által megállapított szempontokat, és azokat a felperes által hivatkozott lajstromozott közösségi

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

védjegylajstromozásokra alkalmazta, azért, hogy azokat kizárja a vizsgálatból, arra való hivatkozással, hogy őt nem kötik az OHIM által hozott korábbi, illetve téves határozatok. Ezen elemzést követően a fellebbezési tanács mellékes jelleggel, miként arra a „ráadásul” kifejezés is utal, de tévesen állapította meg, hogy az említett lajstromozásokat a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésére lehetett volna alapítani.

16 Természetesen igaz, hogy ezen iratok elemzésekor a fellebbezési tanács hibát vétett azzal, hogy a megtámadott határozat 16. pontjában rámutatott arra, hogy a közösségi védjegylajstromozásokat a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzésére lehetett volna alapítani. Ugyanakkor e hiba, amely egyébként egy mellékes jelleggel előterjesztett érvvel volt kapcsolatos, és a felperes által benyújtott iratok vizsgálatánál merült fel, nem minősíthető a 207/2009 rendelet 76. cikke megsértésének, hanem olyan tárgyi tévedés, amelynek esetleges következményeit az alábbi 84–88. pontban vizsgáljuk meg részletesen.

17 Ugyanis a bizonyítékok olyan jellegű felületes vizsgálata, amelyet a felperes a jelen ügyben a fellebbezési tanácsnak felró, még ha vélhetően így is történt, nem minősíthető a 207/2009 rendelet 76. cikkében foglalt eljárási rendelkezés megsértésének. Adott esetben a fél által szolgáltatott bizonyítékok téves értékelése a jelen ügyben az alkalmazandó anyagi rendelkezés megsértésének kérdését vetheti fel.

18 Harmadszor, ami a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés 10. mellékletét illeti, hangsúlyozni kell, hogy ez az irat többek között a felperesnek bizonyos tagállamokban – nevezetesen a Benelux államokban, a Cseh Köztársaságban, Dániában és Svédországban, mint Skandinávia részét képező országokban, Németországban, Görögországban, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Lengyelországban és az Egyesült Királyságban – elért, 2010. és 2011. évi üzleti forgalmára vonatkozó adatokat tartalmaz. Ezenfelül a 2012. évre várható üzleti forgalmat tartalmazza e tagállamok tekintetében. Ez az irat így a felperes reklám- és rendezvényszervezési igazgatójának eskü alatt tett nyilatkozatának tartalmát egészíti ki, és miként arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 23. pontjában rámutatott, átvéve az abban szereplő állításokat, az üzleti forgalomra vonatkozóan olyan számokat tartalmaz, amelyek nincsenek országok szerint lebontva, nem jelölik meg az Unió egésze tekintetében vett teljes összeget, és amelyeket nem erősítenek meg más iratok, például számlák.

19 A megtámadott határozatból az derül ki, hogy – miként a felperes állítja – a fellebbezési tanács nem nyilatkozott az említett iratról. Ugyanis azt a megtámadott határozat 21. pontja nem említi a felperes által a fellebbezési tanácshoz benyújtott kiegészítő iratok között, és a fellebbezési tanács a felperes által szolgáltatott bizonyítékok értékelése keretében sem említi.

20 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács nem vette át valamely fél összes érvét vagy az általa szolgáltatott összes bizonyítékot, vagy nem reagált ezen érvek vagy bizonyítékok mindegyikére, önmagában még nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a fellebbezési tanács megtagadta ezek figyelembevételét (2010. december 9-i Tresplain Investments kontra OHIM – Hoo Hing [Golden Elephant Brand] ítélet, T-303/08, EBHT, EU:T:2010:505, 46. pont).

21 A jelen ügyben a megtámadott határozatból egyáltalán nem az derül ki, hogy a fellebbezési tanács megtagadta volna a hozzá benyújtott fellebbezés 10. mellékletében foglalt irat figyelembevételét. A fellebbezési tanács többek között nem rótta fel a felperesnek, hogy azt nem kellő időben nyújtotta be, és azt – mint elfogadhatatlant – nem utasította el. Lehetséges, hogy a fellebbezési tanács figyelmét elkerülte az a tény, hogy a hozzá benyújtott fellebbezés 10. melléklete a felperes bizonyos tagállamokban elért üzleti forgalmára vonatkozó adatokat tartalmazott.

22 Ugyanakkor önmagában ez a tény nem olyan jellegű, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkében foglalt eljárási szabály megsértésének lenne tekinthető. Inkább a felperes által szolgáltatott bizonyítékok téves értékelésének minősül, amely adott esetben alapot adhat valamely anyagi jogi rendelkezés

megsértésének megállapítására. Az említett téves értékelés esetleges következményeit a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalap vizsgálata keretében fogjuk megvizsgálni (lásd: 107. pont, alább).

23 Negyedszer, ami a 2012. január 2-i észrevételek 2. mellékletében szereplő, állítólagosan független forrásból származó bizonyítékot illeti, hangsúlyozni kell, hogy az az *Elle* divatmagazin egyik számának egyik lapja. Ezen a lapon egy manöken fényképe látható, aki egy pár, a felperes által gyártott cipőt visel, a felperes által lajstromoztatni kért megjelöléssel.

24 E tekintetben azt kell megállapítani, hogy ellentétben a felperes állításával, még ha itt nem is reklámról van szó, az egy divatmagazinban közölt, rá vonatkozó promóciós anyagnak minősül, amely lehetővé teszi számára termékeinek a fogyasztóközönség számára történő bemutatását. Mivel a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 26. és 27. pontjában a reklámanyagok egészét megvizsgálta, nem róható fel neki az, hogy ezen iratot ne vette volna figyelembe. Így tehát a fellebbezési tanács nem sértette meg a 207/2009 rendelet 76. cikkében foglalt eljárási szabályt.

25 Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy miként a felperes állítja, ezen iratot független forrásból származó bizonyítéknak kell tekinteni, hangsúlyozni kell, hogy akárcsak a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés 10. mellékletét illetően, a megtámadott határozatból egyáltalán nem következik, hogy a fellebbezési tanács megtagadta volna annak figyelembevételét. A fellebbezési tanács tehát nem rótta fel a felperesnek, hogy azt nem kellő időn belül nyújtotta be, és nem utasította el mint elfogadhatatlant. Ennélfogva, még ha feltételezzük is, hogy ezen irat esetleg elkerülhette fellebbezési tanács figyelmét, önmagában ez a tény, miként azt a fenti 22. pontban hangsúlyoztuk, nem olyan jellegű, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkében foglalt eljárási szabály megsértésének lenne tekinthető. Ez a felperes által szolgáltatott bizonyítékok téves értékelésének minősülhet, amely adott esetben alapot adhat valamely anyagi jogi rendelkezés megsértésének megállapítására, amelynek esetleges következményeit a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalap vizsgálata keretében fogjuk megvizsgálni (lásd: 107. pont, alább).

26 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a felperes nem róhatja fel a fellebbezési tanácsnak azt, hogy az megsértette volna a 207/2009 rendelet 76. cikkében foglalt eljárási szabályt. A felperes erre vonatkozó érveinek vizsgálatát tehát ki kell zárni a vizsgálatból.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A keresetet elutasítja.**

2) **A Vans, Inc.-et kötelezi a költségek viselésére.**

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. november 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások